No. 45. 1839

BREDAASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK

NIEUWS- BLAD.

Dingsdag 26 Februarij.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 23sten Februarij.

Nooit men verzekert zullen de nieuwe kamers zonder de koninklijke opening worden, en zullen ten vermijding van de discussie over het adres van antwoord.

De oppositie blijft verzekeren, dat het ministerie bij de aanstaande verkiezingen het onderspit zal delven, en dat de berigten die men op het ministerie van de binnenlandsche zaken over de stemming in de departementen ontvangen heeft alles behalve gunstig luiden. De oppositie legt voorts het bestuur thans te laste, dat het de openbare meening in onrust zoude trachten te houden, over den onzekeren staat van zaken in België, ten einde daardoor een voorwendsel te hebben om de kozen bij de aanstaande verkiezingen te bepalen tot de personen die de voortzetting van het tegenwoordig stelsel, vooral met opzigt tot de belgische zaak, zijn toegedaan.

— Gisteren zijn weder twee koeriers uit Brussel op de Tuilerien, met depeches van het belgisch bewind, aangekomen.

— De minister van marine heeft aan de kamer van koophandel te Havre berigt gedaan, dat er maatregelen zullen genomen worden om de voornaamste punten die door de Mexikaansche kapers konden onveilig gemaakt worden, zoo als de Açorische eilanden, de straat van Gibraltar, de westelijke kusten, te doen bewaken, met uitnoodiging tevens aan de koopvaardijvaartuigen om gebruik te maken van de gelegenheid, wanneer schepen van den staat den overtogt naar de Amerikaansche kusten doen.

— Morgen moeten de kiezers van het tweede arrondissement der hoofdstad zich vereenigen, om de verklaringen van de twee kandidaten *Lafitte* en *J. Lefebvre* te hooren; de eerste is de kandidaat der oppositie, de andere voor het ministerie. — Volgens het *Journal des Débats* heeft de heer *d'Orfila* van het kandidaatschap bij het 11de arrondissement der hoofdstad afgezien, om den heer *J. Boulay* de meerderheid te doen verwerven.

— De generaal *Gourgaud*, die de artillerie van het observatie-leger aan de fransche grenzen kommandeert, is den 19den te Mezières aangekomen. In de hoofdstad wilde men op nieuw weten, dat de hertog van Nemours eerstdaags derwaarts zoude gaan.

— Men zegt het thans beslist, dat de generaal *Sebastiani*, terstond na de volle beslechting van het belgische vraagstuk, naar herwaarts zal terugkomen, en de heer *de Saint Aulaire* hem dan in de ambassade te London zal vervangen.

— Naar de hier loopende gerechten, zouden een vijftigtal personen te Brussel, bevel bekomen hebben, om die stad binnen 24 uren, en België in drie dagen tijds te verlaten; voorts verhaalt men, dat dezelve *Leopold*, bij zijn jongst verblijf alhier, voor eene groote som de fransche aanten heeft belegd, terwijl overigens het grootste deel van zijn vermogen in engelsche 3 pCt. gecons. zou bestaan.

— Men meldt, dat bij de jongste opschrijving der dienstpligtigen voor de nationale garde, het effectief derzelve met omtrent 15,000 manschappen is vermeerderd.

— De Heer is gisterenavond van London aangekomen, de heer *van Buren*, zoon van den president der Vereenigde Staten. Naar men zegt, zou hij belast zijn met nieuwe voorstellen aan het fransch kabinet, opdat deze de bemiddeling der Vereenigde Staten, in den twist tusschen Mexiko en Frankrijk, zoude aannemen.

— De beurs wordt steeds gedrukt, zoo door de onzekerheid van het tegenwoordig oogenblik in Frankrijk, als ten gevolge van de thans in België ontstane crisis. De notering was heden (23 *Februarij*): 5 pCt. 110,85; 4 ½ pCt. 78,65; Nap. z. 99; Sp. Ardoin 19 drie achtste; Rom. L. 100 ¼.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 22den Februarij.

De 9 dezer, is de Noorwegsche Storthing te Christiana door Z. M. den Koning in persoon geopend. Z. M. heeft, in de bij die gelegenheid gehoudene aanspraak, eenigzins uitvoerig gewag gemaakt van den bloei en de welvaart die Noorwegen, sedert deszelfs wedergeboorte als zelfstandig Koningrijk, gedurende de laatste 25 jaren heeft genoten, en den wensch uitgedrukt, dat alle wantrouwen en verkeerden naijver tusschen de bewoners van Noorwegen en Zweden mogten ophouden.

— Z. M. de Koning van Hannover heeft den 10den dezer den onlangs ingestelden Staatsraad in persoon met eene aanspraak geopend, waarin onder anderen de navolgende zinsneden voorkwamen:

» Mijne staatkundige gevoelens zijn bekend, en het is mijn innige wensch, dat alle klassen mijner onderdanen zich mogen overtuigen, dat, terwijl ik aan den eenen kant standvastig de ware monarchale beginselen en de regten der souvereiniteit handhaaf, ik toch nooit op de regten van anderen inbreuk maken wil, en dat niemand opregter haat koestert jegens al, wat maar eenigzins naar despotismus zweemt. Alles, wat ik verlang, is orde en regelmaat, zonder welke geene regering bestaan kan.

» Gij kent nu de beginselen, waarnaar, gelijk ik vertrouw, de Staatsraad handelen zal; en daar ik mannen van alle standen en uit de meest verschillende werkkringen verkozen heb, reken ik er op, dat alle gevallen, die u ter beoordeeling worden voorgedragen, door u ernstig, rijpelijk en bezadigd overwogen zullen worden, en gij mij zonder partijdigheid, eenlijk en openhartig uwe meening zult zeggen, nooit vergetende, dat mijn voornemen is, al te doen, wat ik vermag, om het geluk en de welvaart te bevorderen van het volk, over hetwelk de Almagtige mij de regering heeft toevertrouwd."

— In de Pruissische Staats-Courant van den 20sten dezer wordt het vertrek uit Berlijn aangekondigd van den Russischen Gezant, die hiertoe Belgisch gezant bij het Hof van Berlijn Jacobi heeft zich naar Dresden begeven.

— In den Oostenrijkschen *Beobachter* vindt men, onder dagteekening van Weenen den 16den Februarij, het volgende officiele artikel:

» Na het overwinnen van den opstand in het Koningrijk Polen, heeft Zijne Maj. de Keizer *Frans* aan den gewezen opperbevelhebber van het leger der opstandelingen, *Skrzynecki*, op zijn verzoek, het verblijf in Hoogstdeszelfs staten wel willen toestaan, en wel tegen het afleggen der belofte, dat hij zich daar rustig zou gedragen. Op den 13den Januarij verwijderde hij zich uit Praag, waar hij sedert verscheidene jaren met zijn gezin zijne woonplaats gevestigd had, en eene volkomene vrijheid ten aanzien zijner persoonlijke bewegingen genoot, liet eenen brief achter, waarin hij der K. K. regering aankondigde, dat hij zich naar België begaf, om eene hem door de regering aldaar aangeboden militaire betrekking te gaan aanvaarden. Zijne Maj. de Keizer, doordrongen van het gevoel der uit zoodanige beroeping, indien zij werkelijk plaats gehad heeft, voortvloeijende kwetsing van hetgeen aan hoogstdezelfs waardigheid van de zijde eens vreemden staats verschuldigd is, heeft, zoodra hoogstdezelve van de verwijdering des gewezen generaals *Skrzynecki* uit Praag verwittigd was, aan den K. K. zaakgelastigde te Brussel, graaf *von Rechberg*, doen gelasten, om aan de K. Belgische regering te verklaren dat, indien *Skrzynecki* werkelijk in K. Belgische dienst opgenomen mogt worden, of, reeds daarin opgenomen zijnde, in die dienst mogt behouden worden, geene verdere diplomatische betrekkingen tusschen het Keizerlijk Oostenrijksche hof en dat van Zijne Majesteit den Koning der Belgen zouden blijven bestaan; zonder dat echter daardoor, door eene uit de bovenvermelde aanleiding voortvloeijende afbreking dier betrekkingen, het Keizerlijke hof zou ontbonden zijn aan het door de Londensche conferentie ondernomen werk des vredes deel te nemen. Hallat vervolgens op de door den K. zaakgelastigde, in overeenkomst met de ontvangene voorschriften, gedane verklaring door de K. Belgische regering geen bevredigend

antwoord gegeven is, heeft de graaf *von Rechberg* den 6den Februarij met het gezantschap Brussel verlaten, en is ten anderen aan den bij het K. K. hof toegelaten K. Belgischen gezant, namens Zijne Majesteit, verklaard, dat zijne diplomatieke verrigtingen aan Hoogdeszelfs hof opgehouden hebben.

— In een berigt uit Keulen wordt gemeld, dat de kommandanten van de korpsen jagers, der kavallerie, der pionniers, benevens der 13de en 16de infanterie-brigades, in de Rijnprovincie, op den 12 dezer, bevel hebben bekomen, dezelve onmiddelijk volvallig te maken. Van de oproeping der landweer had men tot dus verre niets vernomen.

— Z. M. de koning van Beijeren is den 16 dezer uit Munchen vertrokken, om zich naar Italie te begeven. Naar het schijnt, zal dezelve over Triest en Ancona near Napels en verder naar Palermo reizen, en zich eerst bij den terugkeer eenigen tijd te Rome ophouden. Z. M. werd tegen het laatst van mei in Munchen terug verwacht.

— De jongste berigten uit Alexandrie, van den 16 januarij, bevestigen, dat de onderkoning niet overleden is, zoo als sommige brieven wilden. Hij bevond zich zeer welvarende, en hoopte in [illegible] zijne reis naar Sennaar, te Kairo terug te zijn. De onderkoning had drie sloepen, met bekwame zeeofficieren, den Nil opgezonden, om den oorsprong dier rivier te ontdekken.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 25sten Februarij.

Naar men verneemt, is de heer *H. J. Hoogeveen*, laatstelijk algemeen secretaris der Indische regering, doch sedert eenigen tijd met verlof in Europa aanwezig, door Z. M. benoemd geworden tot vice-president bij het hoog geregtshof in Nederlands Indie, met bepaling, dat, bijaldien de tegenwoordige president van dat hof, door de eene of andere omstandigheid, in de waarneming zijner betrekking tijdelijk mogt worden verhinderd, de heer *Hoogeveen* alsdan met het presidium zal worden belast.

— Tot kommandeur van het eiland Aruba heeft de koning benoemd den heer *Jacobus Jarman, Jr.*, in plaats van wijlen den den heer *J. F. W. Gravenhorst*.

— Vrijdag morgen is Z. Exc. de baron *Mortier*, laatstelijk gevolmagtigd minister van Frankrijk aan het Nederlandsche hof, met zijne familie van 's Hage vertrokken.

— De commissie voor de noodlijdenden op het eiland Schokland, te Amsterdam, heeft openlijke hulde gedaan aan de edelmoedigheid van H. K. K. H. Mevrouw de Prinses *van Oranje*, waarvan dezelve dezer dagen een treffend bewijs ontvangen mogt, in de toezending der aanzienlijke som van *f* 300, ter verzorging van gemelde noodlijdenden.

— De minister van financien heeft het publiek herinnerd, dat de inschrijvingen tot deelneming in de de *negotiatie van losrenten*, volgens het berigt van den 6den dezer maand, zullen geopend worden te *Amsterdam*, bij de *Nederlandsche Bank*; en in de *hoofdplaatsen der provincien*, alsmede te *Rotterdam*, bij de agenten van den algemeenen rijkskassier, op maandag den 4den maart aanstaande, met kennisgeving, dat bij de instructien omtrent het aannemen van de fournissementen, in die negotiatie, is bepaald, dat de korting, wegens de vervroegde betaling van den tweeden en volgende termijnen bij het 8ste artikel van gezegd berigt toegestaan, zal worden berekend voor het getal dagen, dat de deelnemers vóór den verschijndag betalen.

— Z. Exc. de minister van financien heeft bij dispositie van den 23sten dezer bekend gemaakt, dat volgens de door de commissie op de bij de wet van den 29sten December 1835 bepaalde regelmarkten, gedane opgaven, de middelprijzen der inlandsche granen van den 20sten Januarij tot den 19 Februarij zijn geweest, *per mud*: tarwe *f* 11,20; rogge *f* 7,24; boekweit *f* 5,31; gerst *f* 4,60; haver *f* 2,62; ongepelde spelt *f* 4,00. Weshalve, gedurende de maand Maart de regten op den in- en uitvoer zullen bedragen: *inkomend regt, per mud*: tarwe en gepelde spelt 25 c.; rogge 15 c.; boekweit 50 c.; gerst en mout 25 c.; haver 75 c.; ongepelde spelt 30 c. *Uitvoer, per mud*: tarwe en gepelde spelt 50 c., rogge 30 c.; het overige vrij.

Bij de beantwoording der regering op de bedenkingen van de afdeelingen van de tweede kamer der staten-generaal, ten aanzien van het ontwerp, betrekkelijk den invoer van gouden en zilveren werken, heeft de regering onderzocht:

1°. Het beginsel zelf der voorgedragene wet en de betwijfelde noodzakelijkheid van het afzonderlijk invoeren der daarin vervatte bepalingen; en 2°. de voorgedragen bepalingen zelven, zoo ten opzigte van hare meerdere of mindere doelmatigheid, als van de redactie.

In het eerste gedeelte dezer antwoorden merkt de regering aan, dat zij zich sedert eenen geruimen tijd bezig heeft gehouden, met het ontwerpen van algemeene wettelijke bepalingen, bestemd om de bestaande verordeningen te vervangen; dat men intusschen bespeurd heeft, dat zoodanige bepalingen zouden moeten zijn van eenen zeer uitgebreiden aard, en dat die met vele bijzondere belangen in betrekking staan, waarmede dezelven niet altijd even gemakkelijk op eene voldoende wijze zijn overeen te brengen; dat bij dezelven ook noodzakelijk finale bepalingen moeten voorkomen, omtrent welke het zeer wenschelijk zoude zijn, dat ze in overeenstemming konden worden gebragt met het te verwachten Wetboek van strafregt; en deze laatste overweging vooral heeft het als verkiesselijk doen beschouwen, om de voordragt van algemeene verordeningen voor 's lands te verschuiven, tot dat het evengemelde wetboek zal zijn vastgesteld; en dat men echter geoordeeld heeft, dat niets in den weg stond, om maatregelen voor te stellen tot wegneming van het bezwaar, uit den tegenwoordigen stand van zaken, ten aanzien van de vreemde gouden en zilveren werken, ontstaande, en dat die maatregelen niet afhankelijk moesten worden gemaakt van eene meer algemeene herziening der bestaande wettelijke verordeningen; met welke herziening men zich zal blijven bezig houden, daarbij trachtende die verschillende belangen zoo veel mogelijk te vereenigen, en dan ook de zaak daar henen te leiden, dat voor de vaststelling van straffen op het algemeen wetboek kan worden verwezen, welke bepalingen ontworpen, welke met die van zoodanig wetboek in een gepast verband staan. Wat de geopperde vrees aangat, dat het ontwerp zou zijn eene toenadering tot een verbodstelsel, zegt de regering, dat, bij het sluiten van alle handels-traktaten, het hoogste doel, hetwelk de onderhandelaren zich kunnen voorstellen, is, dat van de natie, wier belangen zij voorstaan, met de meest bevoorregte onder de overige natien te doen gelijk stellen; dat het voorgedragen ontwerp, nog veel verder gaande, de vreemdelingen zelven op meer volkomen gelijken voet stelt; dat men de te nemen voorzorgen met verder uitstrekt, dan volstrekt noodig is, om de ingezetenen in staat te stellen, van aan de vreemde mededinging het hoofd te bieden; die mededinging overigens aan geene hoegenaamde beperkingen ten voordeele der inlandsche nijverheid onderwerpende, maar te gelijk de deugdelijkheid van het vreemde werk aan de ingezetenen verzekerende, en hen tegen bedrog beschermende, — het voorname doel der waarborgs-instellingen van dit ontwerp van wet. Wel verre van als eene wet van uitsluiting te kunnen worden beschouwd, regelt het aangeboden ontwerp, integendeel, de voorwaarden van toelating der vreemde werken, en die voorwaarden zijn geene andere, dan waaraan ook de inlandsche fabrikant gehouden is. De laatste heeft boven den vreemdeling niets vooruit. Een [illegible]er stelsel laat zich moeijelijk denken. Voorts merkt de Regering aan, dat wel verre, dat het toezigt op den invoer der gouden en zilveren werken eene bijzondere mate van moeijelijkheid zoude opleveren, men daarbij integendeel, eene ruimte van tijd en middelen bezit, welke in den aard der zaak, ten aanzien van geen ander impost-subject dan [illegible]baar is. Meest alle aanhalingen van ter sluik ingevoerde vreemde werken geschieden binnen 's lands, niet aan de grenzen. Eindelijk gelooft de regering eene gunstige gevolgtrekking, ten aanzien van het voorgedragen ontwerp, te mogen afleiden uit de opmerkelijke bijzonderheid, dat, zoo veel men weet, tegen dat ontwerp door middel der dagbladen en langs andere wegen, nadat het is bekend geworden, geene enkele stem zich daartegen heeft doen hooren.

In het tweede deel dezer laatste antwoorden verdedigt de regering breedvoerig de verschillende voorgedragene wetsbepalingen, en wederlegt zij de daartegen gemaakte bedenkingen. Onder anderen verklaart zij, dat de twee hoofdpunten, waarop het voorgedragen ontwerp steunt, zijn: de gelijkstelling van het buitenlandsch fabrikaat met het binnenlandsch op den voorgestelden voet, en de [illegible] geregulariseerde heffing van het [illegible] bevatten de bescherming, welke men [illegible] verwerpt men dezelve, zoo [illegible] ontwerps. Het bedenkelijke van den tegenwoordigen staat van zaken, hoe gebrekkig dan ook, is in dat geval verkieselijk. Eindelijk was door eene der afdeelingen verlangd, dat jaarlijks, door eene aankondiging in de Staatscourant, de waarborgsmerken worden kennelijk gemaakt aan de ingezetenen, opdat ieder hunner zich voor schade zoude kunnen hoeden. De regering antwoordt, dat tegen zoodanige jaarlijksche aankondiging groote zwarigheid bestaat, en men zich voorstelt, om aanvankelijk, na dat het reurmeld, in art. 2 vermeld, zal zijn vastgesteld, de bedoelde aankondiging te doen, en dezelve vervolgens jaarlijks te herhalen.

Ten gevolge der gemaakte bedenkingen, zijn de twee volgende voorname veranderingen, in het ontwerp, gebragt. Het 2de lid van art. 3 zal luiden als volgt: » Edoch zal, in zoodanig geval, de verbreking kunnen worden afgekocht door de betaling eener boete, gelijkstaande met het bedrag der regtenwelke van de afgekeurde werken, bijaldien dezelven aanneembaar bevonden waren, zouden zijn verschuldigd geweest, welke [illegible] aan den eigenaar of diens gelastigde tot weder-uitvoer zullen worden teruggegeven, onder gehoudenheid om het van buitenlandsch te doen blijken door de vervulling van alle de formaliteiten, nopens dit punt, bij de bestaande wetten en verordeningen, voorgeschreven.

» Op gelijke wijze, doch zonder invordering van eenige afkoopgelden, zal worden gehandeld, ten aanzien der werken, welke binnen de eerste drie maanden van de afkondiging dezer wet, uit eenig land in Europa of binnen een jaars uit een der overige wereelddeelen, worden ingevoerd, en als niet voldoende aan de boven omschrevene bepalingen en voorwaarden, niet ter stempeling zouden kunnen worden toegelaten.

Eindelijk is art. 6 der voordragt veranderd als volgt: » Alle geheel of gedeeltelijk uit goud of zilver vervaardigde of dammede versierde werken van vreemden oorsprong, welke, onvoorzien van het vereischte Nederlandsche keurmerk, in den handel ontdekt of in het openbaar verkocht of ter verkoop aangeboden worden, staan, ten aanzien der vervolging en bestraffing van deze overtredingen, gelijk met alle overige ongekeurteekende werken, tot welke zich het [illegible] ambtenaren uitstrekt."

— Aan de aanwezige leden van de Tweede kamer der Staten-Generaal zijn thans rondgedeeld, de antwoorden der regering op de bedenkingen, welke in de afdeelingen dier kamer gemaakt zijn, ten aanzien van het ontwerp van wet tot wijziging van die omtrent het Nederlandsche munitwezen.

De derde sectie van de belgische kamer van vertegenwoordigers heeft, zoo als te voren aangemerkt, verklaard [illegible] beslissend, maar den [illegible] leden der centrale sectie zouden alzoo uit vijf voorstanders van den vrede bestaan en een lid, dat tegen de voorstellen der conferentie zou willen protesteren. In de tweede derde sectie hebben zich 5 leden voor de aanneming verklaard, 7 daartegen en hebben zich er 5 van de stemming onthouden. Naar de uitslag in de sectien berekend zou de kamer alzoo tellen 42 leden voor de aanneming der voorstellen van de conferentie, tegen dezelve en 17 die zich tot nog toe onthouden hebben [illegible] partij te kiezen. Van deze laatsten denkt men echter dat in de algemeene stemming in de kamer, de meesten zich voor de aanneming zullen verklaren.

Men dacht te Brussel, dat de centrale sectie gisteren (zondag) haren arbeid zou ten einde brengen, en heden haar rapport opmaken, dat dan morgen (dingsdag) in de kamer zou worden uitgebracht. Men wilde dat in de centrale sectie de vraag omtrent de incompetentie der kamer, om over de hangende zaak te beslissen, met eenparigheid was afgewezen.

— Evenzeer als men voor weinige maanden van alle zijden petitien tegen de afscheiding van Limburg en Luxemburg zag inkomen, evenzoo begint men nu van petitien voor de aanneming der door de conferentie vastgestelde bepalingen te hooren. De kamer van koophandel te Brussel is daarmede voorgegaan. In eene petitie aan de kamer van vertegenwoordigers, door al de leden der gezegde kamer onderteekend, waaronder zoo wel leden zijn van de vertegenwoordigende kamer, als van den stedelijken raad, wordt gezegd, dat, [illegible] weerstand [illegible] en de belgische nationaliteit in gevaar zou brengen. » Gij zult met mijne heeren, – dus wordt daarin gezegd – de verantwoordelijkheid van eenen oorlog op u nemen, waarin het bloed onzer dappere jeugd zonder hoop op een goeden uitslag zou stroomen, terwijl zulks den geheelen ondergang van handel en nijverheid zou naar zich sleepen. Wij moeten het u, mijne heeren, verklaren, het land heeft reeds geweldige verliezen geleden, en de bijzondere ongelukken, die zich hebben geopenbaard, zijn slechts eene aanduiding van de veel grootere en uitgestrekter slagen, die alle handel en nijverheidstakken getroffen hebben. Een adjournement van de kwestie, die gij in handen hebt, zou het kwaad honderdmaal vergrooten, alle vertrouwen wegnemen; een langer lijden kan het land onmogelijk weerstaan." De petitie eindigt met te verklaren, dat de aanneming van het ontwerp de wensch van alle ware Belgen is.

Merkwaardig is, om de taal en vooral om de aangevoerde daadzaken, het verzoek van de kamer van koophandel en fabrieken van [illegible] kamers. In deze petitie leest men onder anderen: [illegible] over de crisis van handel en nijverheid; maar wie zoude [illegible] wanneer de tegenwoordige ondergang van het bijzonder crediet door dat van het openbaar crediet vermeerderd werd; onvermijdelijk zou zulks het gevolg zijn van den weerstand en van de uitgaven voor een oorlog, die al dadelijk het bestaan van België als natie weder op losse schroeven zou zetten. Ieder, welk gevoelen hij ook aankleeft, erkent de onmogelijkheid, dat wij ons alleen tegen de vijf mogendheden zouden verdedigen; daaromtrent kan ten aanzien van het militaire oogpunt volstrekt geen twijfel bestaan; maar die mogendheden hebben tegen ons, behalve den oorlog, daarmede gelijkstaande dwangmiddelen. De Schelde gesloten, Ostende en onze kust geblokeerd, de belgische schepen met hunne ladingen, bij de terugkomst of in de havens zelve van de staten, die deel van de conferentie uitmaken, gesequestreerd, de in- en uitvoer aan de pruissische grenzen, van Holland af tot aan Frankrijk toe, gesloten; onze handel, onze mijnen, onze fabrijken, door die maatregelen tot stilstand gebragt, onze arbeidende klasse zonder hulpmiddelen of genoodzaakt uit te wijken. Te gelijker tijd zouden de uitgaven van een jaar, buiten alle evenredigheid met onze middelen, op ons drukken; hoe zou België zulk eene gesteldheid kunnen weerstaan? en daar men toch zwichten moet, bevelen immers, zoowel de rede als het openbare welzijn, aan, zulks te doen vóór den onvermijdelijken ondergang van het land.

» Frankrijk, zegt men, kan ons ter hulp komen; maar deszelfs tegenwoordig gouvernement heeft het ultimatum der conferentie mede onderteekend; Frankrijk heeft bij de vestiging van het koninkrijk België gewonnen hetgeen waar het belang bij had, de reeks onzer tegen hetzelve gebouwde vestingen heeft het thans onder zijne hand; zij is door eene bevriende natie bezet. Vooronderstelt dat het fransch gouvernement van stelsel veranderde, zoo zou het wel, bij het te kort schieten der onderhandelingen, die het vruchteloos voor ons beproefd heeft, zich in vijandschap met de andere mogendheden, Engeland daaronder begrepen, moeten stellen, en wanneer het, onder voorgeven van onze belangen te verdedigen, besloot om de kansen van een algemeenen oorlog te loopen, dan zou deszelfs waar doel niet zeer twijfelachtig zijn; maar nog minder zou te betwijfelen vallen den onvermijdelijke uitslag van dien oorlog, aan welke zijde ook de zege mogt verblijven; worden de Franschen overwonnen, dan zijn wij aan het goedvinden der noordsche mogendheden overgegeven; zijn de Franschen overwinnaars — en zij zouden het voorzeker niet kunnen zijn, dan na een' hardnekkigen oorlog van verscheidene jaren, waarin onze provincien het hoofdtooneel zouden uitmaken, terwijl zij hun bloed en hunne schatten niet enkel zouden willen besteed hebben om aan België de betwiste streken terug te geven — dan zou men de voormalige vereenigde departementen, de natuurlijke grenzen, de Maas of den Rhijn terug vorderen, en geen fransch minister zou op andere voorwaarden over den vrede durven handelen. Derhalve zou men hebben: in het eerste geval, de restauratie van het koningrijk der Nederlanden of eene verdeeling; in het tweede: de vereeniging met Frankrijk, en in beide gevallen onze nationaliteit te niet gemaakt. Wat willen dan thans de voorstanders van den oorlog? Zoo Frankrijk ons helpt bestaat er geen België meer; indien wij alleen staan, is de weerstand hopeloos, gaat onze voorspoed te grond, zal men ons willekeurig met de kosten bezwaren van de legers, die de mogendheden tegen ons hebben doen optrekken." Na deze uiteenzetting der gevolgen van den tegenstand, worden de voordeelen der tegenwoordige bepalingen op den voorgrond gesteld en de kamers ten slotte dringend de aanneming aanbevolen.

Het stedelijk bestuur en de kamer van koophandel te Mons hebben dergelijke petitien aan de kamer van vertegenwoordigers ingezonden. *Le Politique* meldt, dat de regering van Luik hetzelfde voornemen heeft.

De *Moniteur* hield gisteren een paar dergelijke verzoeken. In een daarvan houdt de schrijver zich overtuigd, dat zijn gevoelen dat van het twee derde deel der Belgen is, en roept hij de verachting en haat zijner landgenooten op zich in, zoo hij zich bedrogen had.

De petitie aan het bureau van *le Commerce belge* berustende, was gisteren met een 150tal onderteekeningen voorzien.

— De bladen die den tegenstand zijn toegedaan, behelsden gisteren een tweetal brieven, de een van het bekende lid der vertegenwoordigers *Pirson*, waarin hij het jongst geschrift van den heer *de Gerlache*, over de kwestie van het grondgebied, zoekt te wederleggen en hetzelve van tegenstrijdigheid beschuldigt. Het ander stuk is een brief van het lid van den senaat *Lefebvre-Meuret*, strekkende om de Limburgsche en Luxemburgsche broeders te bemoedigen, daar de kamers nog geen uitspraak over de hangende kwestie gedaan hadden. Om over den toon van dezen brief te oordeelen zal het genoeg zijn, de inleiding mede te deelen.

» Waarde landgenooten, alhoewel sedert verscheidene dagen niet bel gehoorden, kan ik mij toch niet weerhouden, u de diepe smart te betuigen, welke mij het schandelijk ontwerp veroorzaakt, dat door een ministerie, welk men met geen naam bestempelen kan, aan de kamer is aangeboden geworden. De nationale wil, uwe billijke vorderingen, de wenschen, de sympatien van alle edele en grootmoedige harten, zoowel binnen- als buitenslands, — op niets heeft men acht geslagen. Men durft voorstellen, om u van het vaderland af te scheuren, en u weder onder het juk te brengen van dengeen, dien gij met ons van het grondgebied hebt helpen verdrijven. Welk eene schande! De miskenning van de wetten der natuur en menschelijkheid, het met voeten trappen van het heiligste, dat er bestaat, dat laat zich van de zijde der diplomatie begrijpen; maar dat er in België lieden gevonden worden die den treurigen moed hebben, ellendig genoeg onderworpen zijn, om dit helsch werk voor te stellen en te verdedigen, dit doet wee aan het hart."

— Een der brusselsche bladen, *l'Observateur*, 't welk vroeger onder degenen behoorde, die het meest den tegenstand predikten, schijnt van lieverlede geheel te veranderen; en zijne tegenstrijdige gevoelens, die hem voor vier jaren als den voorstander der 24 artikelen

en thalie als den tegenstander derzelve deden optreden, daarmede goed te willen maken, dat zoo hij zich bedrogen heeft, het hem ten troost verstrekt, dat zoovele Belgen met hem dezelfde verkeerdheid hebben begaan.

— *L'Emancipation* schijnt ook tot meer gematigder gevoelens over te slaan. Immers dit blad beweert thans reeds, dat er in de kamers geen voorstanders zijn, die den oorlog willen zonder voor de noodzakelijkheid te buigen; maar hij hoopt dat de kwestie bij de discussie in de kamer van alle zijde behandeld wierd, opdat men met kennis van zaken zou kunnen uitspraak doen, en zoo er dan leden zijn, die nog onzeker blijven, dat deze zich daar van de stemming onthouden.

— Het stedelijk bestuur van Brussel vernomen hebbende, dat het comité van de patriottische klub van *Duperreux* in een der zalen van het hotel van Spantien zijne zittingen hield, heeft verboden dat het comité van het lokaal verder gebruik maakte.

— *L'Observateur* vermeldt dat de belgische zaakgelastigde te Weenen, *O'Sullivan*, van het Oostenrijksche kabinet, de kennisgeving had bekomen, dat men daar zijne zending als geëindigd beschouwde.

— Voor eenige dagen werd door de brusselsche bladen de komst te Brussel aangekondigd van een Ier *Thomas Steele*, de vriend van *O'Connel*, die uit zijn naam aan het belgisch bewind de hulp van een Iersch legioen kwam aanbieden. Te Brussel gekomen, kweet de zendeling van *O'Connel* zich van zijn last, door aan vorst *Leopold* een brief te schrijven, en hem daarin het gezegde aanbod voor te dragen. Vreemd zag intusschen de Iersche Belgenvriend op, toen hem gelast werd zich in het bureau van het bestuur voor de openbare veiligheid te vervoegen, waar nu, volgens *l'Observateur*, het volgend vrij zonderling onderhoud plaats vond: Gij komt aan het belgisch gouvernement de medewerking van een Iersch legioen aanbieden; gij behoort intusschen niet onkundig te zijn, dat wij geen vreemdelingen in de gelederen van ons leger behoeven. — Dit stemt toch niet overeen, hervatte de Ier, met het in belgische dienst nemen van den poolschen generaal *Skrzynecki* — Gij moet u gereed maken om België ten spoedigste te verlaten. — Ik ben Iersch onderdaan, en sedert ik in dit land ben, heb ik, zoo ver ik weet, geene wet geschonden. Ik zal het niet verlaten dan door geweld gedwongen. Ik protesteer plegtig, voor het oog van het beschaafd Europa, tegen de willekeurige handelwijs, die men, ten nijpen opzigte, wil in 't werk stellen; die handelwijs is den russischen alleenheerscher waardig. Ik dacht niet, in een land dat zich op zijne vrijheid en gastvrijheid beroemt, iets zoodanigs te ondervinden. Hierbij was het gesprek ten einde, gevende men *Steele* te kennen, dat men hem nader het besluit der policie aanboden geworden.

Op het verhaal van den *Observateur*, heeft de *Moniteur* den volgenden dag uit naam de administrateur van de openbare veiligheid, een berigt geplaatst, dat de papieren van *Steele* niet in behoorlijke orde waren; dat men van zijn aanbod aan vorst *Leopold* onkundig en hem niet bevolen was België te verlaten.

— Het beursberigt van *le Commerce Belge* van gisteren houdt, dat het vertrouwen op den vreedzamen afloop zich meer en meer versterkte. Zoiets had gunstig op de belgische fondsen gewerkt.

Blijkens de Londensche berigten tot den 28sten Februarij heeft het parlement in de laatste dagen zich meest met binnenlandsche aangelegenheden bezig gehouden. In het hoogenhuis heeft lord *Brougham*, en de heer *Villiers* in het Lagerhuis de zaak der korenwetten op het tapijt gebragt. Beiden hebben verlangd, dat voor de balie des parlements de belanghebbenden voor en tegen worden gehoord. De ministerieelen en de Tories hebben zich daartegen aangekant. De gewone botwikkelingen werden, bij deze aangelegenheden, aan de zaak gegeven, beschouwende men, aan de eene zijde, de korenwetten als verderfelijk voor handel en nijverheid, aan de andere zijde, als noodig tot opbeuring van den nationalen landbouw. Ten slotte is het voorstel van lord *Brougham*, zoowel als dat van den heer *Villiers*, met eene aanzienlijke meerderheid verworpen; hetgeen een gunstig voorteeken voor den verderen loop der beraadslagingen over de korenwetten, in den zin der bestrijders derzelve, oplevert.

— Het bevestigde zich, dat te Liverpool, zoowel als in Noord-Amerikaansche havens, kaperbrieven door de Mexikaansche agenten uitgegeven zijn, en dat men, vooral op de stille Zuidzee, weldra een tooneel van kapers tegen de Fransche koopvaardij zien opdagen, hebgeil bijzonder voor de fransche walvischvangers in die oorden zeer gedeelig kan zijn.

— Te London waren den 22sten genoteerd: 3 pCt. gec. 92¾; Ned. 9½ pCt. 55; 3 pCt. 40; Spanje 19⅞; Braz. 80¾.

*** De VOOGDEN der Minderjarige KINDEREN van den Heer WILLEM RIJCKEN zien zich verpligt ter algemeene kennis te brengen, dat genoemde Heer W. RIJCKEN geene bevoegdheid heeft om BOOMEN of eenige andere GOEDEREN, aan gezegde Minderjarigen toebehoorende, te Verkoopen of te Vervreemden, en waarschuwen mitsdien ernstig ieder, die zulks kan aangaan, tot voorkoming van onaangenaamheden, om geene zoodanige Goederen van genoemden Heer W. RIJCKEN aan te koopen.

Breda, den 26. Februarij 1839.

CONTREFAÇON.

AVIS ESSENTIEL.

LA PATE PECTORALE DE REGNAULD AINÉ, Pharmacien à Paris, rue Caumartin, n° 45, recommandée par les principaux journaux de médecine français, et généralement ordonnée par les médecins les plus distingués de toutes les Facultés et Académies, pour la guérison des *Rhumes, Toux, Catarrhes, Coqueluches, Asthmes, Enrouements et Irritations de poitrine*, a été **CONTREFAITE** dans divers pays étrangers.

Comme on ne saurait prendre trop de précautions pour se garantir des contrefaçons, *surtout lorsqu'il s'agit de la santé*, nous prévenons les consommateurs que **LA VÉRITABLE PATE DE REGNAULD AINÉ**, telle que M. L. **FRERE**, de Paris, la prépare, et telle qu'elle se vend depuis dix années dans toute l'Europe, ne se délivre qu'en boîte, et que chaque boîte est scellée d'une bande de papier vert dont voici le modèle.

Par Brevet d'Invention.

PATE DE REGNAULD AINÉ.

L. FRERE,

Elève et successeur de Regnauld aîné, et seul propriétaire de cette pâte.

BREDA, chez Mrs. G. L. VAN MENS et VAN DEN GOURBERGH, Pharmaciens.

*** Bij BROESE & COMP., te *Breda*, zijn de volgende *WERKEN* uitgegeven:

BOSSCHA, Handleiding tot de Kennis der Krijgsgeschiedenis voor Nederlandsche Militairen . . . . . f 2,25.

DELPRAT, (J. P.) Verhandeling over den wederstaand van Ballen en IJzeren Staven, derzelver Veerkracht in aanmerking nemende. Naar aanleiding der latere theorien en proeven. Met eene plaat. » 1,40.

—— Over de drukking van Aarde tegen Bekledingsmuren, benevens ontwikkeling der voornaamste formulen voor de afmetingen dezer muren . . . . . » 0:40.

MERKES, (J. G. W.) Verhandeling over het Uitslaan en Inwateren van Binnen-Muren en Holbogen en ter bevordering eener matige droogte, voornamelijk binnen de gebouwen, tot het bergen van Buskruid en Levensmiddelen bestemd, met eenige scheikundige aanteekeningen . . . . . » 0,50.

—— Algemeen Overzigt van de vorderingen en in tegenwoordigen staat der permanente of duurzame Versterkingskunst, met betrekking tot de toepassing van het Gebastionneerde Stelsel; enz. enz. Met drie gekleurde slaande plaat . . . . . » 1,00.

MERLEN, (B. VAN) Handleiding voor de Exercitien en Evolutien der Kavallerie . . . . . » 1,85.

—— Handleiding tot het Afrigten van Paarden, volgens de methode Bauer, vrij gevolgd . . . . . » 0,20.

—— Handleiding tot de Oefening met de Sabel, ten dienste der Kavallerie in het Nederlandsche Leger. Vrij gevolgd naar het Fransch van den Generaal Le Roux-Aymon . . . . . » 0,30.

—— Handleiding tot de Oefening met de Lans . . . . . » 0,30.

VISSER, (D. Fz.) Handleiding voor Onder-Officieren en Kooperaals, tot het verkrijgen der vereischte administrative kundigheden voor de functien van Sergeant-Majoor en Fourier. Tweede Druk . . . . . » 0,50.

Provisionele Bepalingen omtrent de Oefeningen, Instructien en Exercitien van de Bataljons Jagers. Met platen . . . . . » 0,70.

Verzameling van Voorschriften voor de dienst en het beheer van het Materieel der Artillerie te velde. (Behoorende tot de circulaire van 2 November 1836, N°. 1041.) . . . . . » 1,40.

Aanhangsel op de Batterij-School, ten dienste en beoefening der Batterijen te Velde (behoort bij de Circulaire van 2 Nov. 1836, No. 1041.) . . . . . » 0,60.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers